

КАЗАНТИП — півострів і мис на Азовському узбережжі Керченського півострова. У перекл. із тюрк. означає «дно казана». Розділяє [Арабатську затоку](#) на Зх. і [Казантипську затоку](#) на Сх. К. — викопний кільцевий риф, складений мшанковими вапняками. Зовн. примор. частина п-ова правил. овал. форми, представлена вапняк. грядою вис. до 106 м над р. м. У центрі К. — велика улоговина, вироблена в глинах. П-ів омивається водами Азов. моря, лише на Пд. з'єднаний із суходолом вузьким невисоким перешийком. На К. невеликі бухти чергуються з урвистими (до 30–40 м) берегами і пляжами, відділеними одне від одного скелястими мисами. Блоки мшанкових вапняків, повільно сповзаючи, утворюють кам'яні хаоси, оточені скелями та розкиданими в морі глинами. Це один із найкрасивіших субаквальних ландшафтів Криму. К. та його околиці

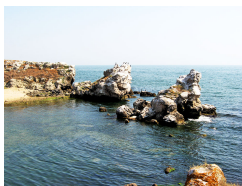
були заселені з давніх часів. На Сх. мису — залишки антич. поселення 3–2 ст. до н. е. На К. і шельфі Азов. моря видобувають нафту і природ. газ. Деякий час на К. проводили міжнар. муз. фестиваль з однойм. назвою. 1998 на тер. К. створ. [Казантипський природний заповідник](#).

Рекомендована література

1. Казантип: Путеводитель. 1987;
2. Ключин А. А., Корженевский В. В. Крымское Приазовье. 2004;
3. Ена В. Г., Ена Ал. В., Ена Ан. В. Заповедные ландшафты Тавриды. 2004 (усі – Сімферополь).

[Б. О. Вахрушев](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Казантип / Б. О. Вахрушев // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12177>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).